

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N^{ro}. 138.

1. Grudnia 1820.

Wiadomości krajowe.

Za Lwowa. — N. Pan najwyższą uchwałą swoją z d. 2. Listopada r. b. wydaną w Opatowie, ogłosił Akademię Lwowską, Galicyjskim Członkiem Stanowym i rozporządził, aby Rektor także Akademii zasiadał zawsze na Zgromadzeniach Stanów.

Do obsadzenia miejsca Protokolisty Rady przy C. K. Sądzie w Bukowinie, z roczną pensją sześciuset ZR. w mon. konw. do którego oprócz przepisanych własności także umiejętność języka Wołoskiego należy, rozpisać się konkurs. — Ubiegający się o nie C. K. Urzędnicy podać mają prośby swoje należycie udowodnione przez Władze swoje przełożone, inni zaś bezpośrednio do pomienionego Sądu w ciągu 4 tygodni od dnia niniejszego obwieszczenia.

Do obsadzenia miejsca Registranta z roczną pensją 700 ZR. w mon. konw. przy C. K. Sądzie Appellacyjnym uwolnionego, rozpisać się konkurs z dołożeniem, iż ubiegający się o nie C. K. Urzędnicy podać mają prośby swoje należycie udowodnione przez Władze swoje przełożone, inni zaś bezpośrednio do rzeczownego C. K. Sądu Appellacyi w ciągu 4 tygodni rachowanych od dnia niniejszego obwieszczenia.

J. C. K. Mość raczył najwyższą uchwałą swoją z d. 17. Października r. b. wyznaczyć nayfaskawiej z funduszu naukowego ZR. 300 rocznego dodatku do osoby zasłużonemu Prefektowi Gimnazjum Stanisławowskiego Franciszkowi de Milbacher.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Podług wiadomości z Madrytu z d. 30. Października, Stany (Cortes) przyjęły projekt do prawa względem siły zbrojnej, przełożony przez Ministra Woyny. Siła wojska liniowego

wynosi 124000 ludzi, pomimo tego w razie potrzeby może Rząd użyć 12,000 z milicyj. Pułki Szwajcarskie po upłynieniu ich kapitulacji wcielone będą do wojska liniowego.

Stany (Cortes) zezwoliły na wystawienie 23. okrętów wojennych mianowicie: fregat 2 o 50 działach, korwet 7 o 30, brygów 7 o 22 i goeletów 7 o 14, oraz przeznaczyły Rządowi na budowę tych okrętów 15 milionów realów.

Po długim oporze sankcjonowany przez Króla wyrok względem zniesienia Zakonów dotyczących około 225 klasztorów, mianowicie: Benedyktynskich, Praemonstratenckich, Augustyjanów, Kongregacyi Tarragońskiej i Sarragońskiej; daley Zakonów wojskowych: z Santiago, Calatrava, Alcantara i Montesa i t. d. Zakony 4 żyjące z jałmużny (zapewne dla tego, że nie posiadają dóbr, chociaż mogły być zniesione), zostawiono.

Wielka Brytania i Irlandya.

Najnowsze gazety Londyńskie z d. 6. i 7. z. m. potwierdzają (umieszczoną w numerze przeszłym gazety naszej) wiadomość, iż powtórne odczytanie bilu przeciwko Królowej przyjęto na d. 6. b. m. 123 głosami przeciwko 95 zatem większością 28, poczem rozporządzono wedle prawideł parlamentowych, aby bil ten oddany został Wydziałowi całej Izby (to be committed to a committee of the whole house) i by tym końcem w dniu następującym zamienić się Izba w takowy Wydział.

Zamiana ta nastąpiła na d. 7. z. m. Lord Liver pool czytał wstęp do bilu, i zapowiedział różne odmiany, które uprzednie mogły być przedsięwzięte w pojedynczych słowach tego wstępu; później przełoży on w rozporządzeniach (enactments) tego bilu takie odmiany, jakich dopuszcza podług zeznań świadków złożonych przed krótkami Izby. — Gdy wiele odmian przyjęto w pojedynczych słowach, podniósł się Arcy-Biskup z Yorku (jedyny Lord Duchowny co głosował przeciwko

bilowi) i oświadczył się mianowicie: przeciwko warunkowi względem rozvodu. Jako Prawodawca (dodał) musiał sprzeciwiać się bilowi, chociaż, gdyby wezwany był jako Sędzia do rozstrzygnięcia, musiałby wyrzec winna. — Biskup Chesterski mówił również przeciwko warunkowi rozwodowemu, chociaż przekonany, iż wszystkie oskarżenia są dowiedzionemi; atoli ponieważ chce sądzić tak, jak sam chciałby być sądzonym, zatem chce on ulagodzić sprawiedliwość listością. — Arcy-Biskup Canteburgski oświadczył się przeciwko temu i bezwarunkowo był za bilem, dopuszczając warunku rozwodowego. — Lord Holland zaczął być swoją mową gdy gazety Londyńskie wieczorne z d. 7. musiały być oddane do prasy o godzinie 2 po południu.

Zanim Izba zamieniła się w Wydział dla przedsięwzięcia dalszych rozpraw nad bilem, wystąpił Lord Dacre dla złożenia Izbie następującej Protestacyi Królowej Jey Mości:

Protestacya

„Karolina, Królowa. — Do Lordów duchownych i świeckich, zgromadzonych w Parlamencie.“

„Dowiedziała się Królowa o postanowieniu Lordów względem terazniejszego bilu będącego przedmiotem posiedzenia. W obliczu Parlamentu, swojej rodziny i iey kraju, protestuje się ona przeciwko temu.“

„Ci, którzy się sami przyznali być iey oskarżycielami, odważyli się zasiadać w Sądzie do rozwiązania pytania będącego pomiędzy Królową a nimi samymi: Parowie, którzy słuchali przeciwko niéy zeznań i oddalili się pod czas ich obrony, głosowali przeciwko niéy.“

„Inni tajnego Wydziału Członkowie, przeięci ogromem potwarzy, których nieprzyjaciele iey nie odważyli się wnieść publicznie, przystąpili do rozpraw.“

„Królowa niechce użyć swojego prawa stawienia się przed Wydziałem, albowiem zupełnie obojętni być dla niéy powinny szczególności środków; i dopóki tak tego bezprzykładnego postępowania, nie stawi bilu przed drugą prawodawczą galezią (Izbą Niższą) niechce ona żadnym sposobem dotykać obchodzenia się, którego doświadczać musiała w ostatnich 25 latach.“

„Z rozważą świadczy ona się Bogiem, iż zupełnie jest niewinną względem zarzucanej iey zbrodni i nie zachwiała w zaufaniu, oczekując ostatecznych skutków tego bezprzykładnego śledztwa.“

(Podpisano) Karolina, Królowa.

Po długich rozprawach, czyli protestacya ta przyjęta być ma przez Izbę lub nie? na wniosek Lorda Kanclerza uchwalono: „Izba mimo słusznie*) godnych nagany nie, których tekstów padanego iey dokumentu, „atoli przez oględność istniejących okoliczności, zezwała na przyjęcie onego, iako na przedstawienie tego, co Królowa Jey Mość w te, „rażniejszym stanie postępowania miała dalej „ieszcze do wniesienia.

Z Londynu dnia 14. Października. — Z Lordem Beresford przybył tu Pułkownik Arentschild i inni Officerowie Angielscy, którzy byli w służbie Portugalskiej.

Xiążę Gustaw syn byłego Króla Szwedzkiego, chcąc powrócić na stały ląd, wsiadł 27. Października na okręt w Dover.

Francya.

Dziennik rozpraw donosi, że w Departamentach Eure i Somme rozpoczęły się wybory i padły na zawołanych rojalistów. Wyjście ten, mianu jest za dobrą przepowiednię względem reszty wyborów.

Adwokat Baufort autor pisma pod tytułem: *Despotyzm w stanie obłędzenia* wskazany niedawno zaocznie na 5 letnie więzienie i karę 10,000 franków, stawił się w Sądzie Paryżkim (Assis) dla obrony swojego dzieła. Mowa obrońcy tego, miana w tej sprawie miała skutek, iż uprzedni wyrok kary zmniejszono na lat 4 więzienia i 8000 franków.

Pomiędzy znakomitemi osobami przeiędzającymi przez Calais, uważano Lorda Bentina udającego się z listami urzędowymi z Paryża do Londynu, podobnie Margrabiego Brehana z Londynu do Paryża a Sir Roberta Gordona Sekretarza Poselstwa Angielskiego z listami urzędowymi do Opawy.

Hrabia Buol Schauenstein Posel Cesarso Austriacki, przydujący na Seymie związku Niemieckiego przybył d. 8. wieczorem do Paryża. — P. Caning Minister Stanu i gabinetu Króla Jmci W. Brytanii znajduje się także od kilku dni w Paryżu.

Włochy.

Podług najnowszych wiadomości z Neapolu z d. 3. z. m. umieszczonych w Dostarczaczku Austriackim, zdaie się, iż panujące tamże zaburzenia i nieład sprawią niebawmie rewolucyę. Na d. 2. t. m. uwięziono dwóch Węglarzy; jeden z tych, jest człowie-

*) Wyras (justly) na wniosek Lorda Lauderdale'a dale umieszczony został w nechwale.

kiem z ostatniej klasy ludu aresztowany z powodu, że wzbraniał się dać należącą się oplatę cła i że lżył publicznie Władze; drugi Officer i Adjutant, ponieważ ważył na życie Ministra wojny Jenerała Carascosa. Zbrojne kupy Węglarzy zgromadziły się przed zamkiem S. Elmo, gdzie zamknęto ich wspólbrać miały zamiar opanować potem Vicaria (publiczne więzienie) dla uwolnienia uwięzionych tamże zbrodniarzy. Udało się prawdziemu wojsku zniszczyć ich zamiary, atoli obawiano się dalszych onego skutków.

Tegoż samego dnia wieczorem ukazało się wiele licznych kup Węglarzy przed pałacem Królewskim, w zamiarze napastowania rodziny Królewskiej. Gwardya Królewska iazdy rozproszyła przecie spiskowych, a przetrąwszy drogę przeszkodziła im, uderzenia na Vicaria, gdzie równie, iak przed pałacem Królewskim postawiono działa. Chociaż rozruch ten uspokojono na chwilę, przecie obawiano się mocno napadu w następujących nocach, i dla tego 3000 gwardyi narodowey odebrało rozkaz czuwania każdéj nocy pod bronią. Postanowione oraz, iż ktoby nie chciał należeć do gwardyi narodowey zaprowadzony będzie do zamku S. Elmo.

W Neapolu rozeszła się wieść, iż rozruchy w Sycylii znowu się rozpoczęły.

Pomimo okrętów wojennych Angielskich, które iak niedawno donieśliśmy, znajdując się w porcie Neapolitańskim, zawinęły tamże 4 okręty wojenne Francuzkie i wiele takichże do portu w Baja.

Dostrzegacz Austriacki z d. 19. b. m. zawiera co następuje: „Trudno, aby który akt mógł oddać trafniejszy obraz teraźniejszego złego stanu rzeczy w Neapolu, mocniéj stwierdzić czerpane przez nas z pewnych źródeł i czasami w gazetach naszych udzielane wiadomości, wystawiające uderzające podobieństwo toku interesów tego kraju z tém wszystkim, co przygotowywało najstraszniejsze epoki rewolucyi Francuzkiej, iak adres bardzo ważny (*Indirizzo*) podany niedawno do Parlamentu Narodowego przez tak zwane towarzystwo prawdziwych Patriotów, czyli innymi słowy przez Venditę Węglarzy, a który wyszedł drukiem w Neapolu u Pasquala Tizziano w domu pod liczbą 26 przy ulicy *Strada Cisterna dell' Olio*.

Adres ten obeymuje następujących ośm punktów, które iużto iako przełożenia i życzenia, iuż iako skargi i uzalania się dla zapobieżenia i zaspokoienia onych najmocniéj polecane są przez Węglarzy Parlamentowi.

Ponieważ Konstytucya w §. 3. artykule 172. przepisuje: „Król nie może ani Władzy swey Królewskiej ani żadney ze swoich prerogatyw oddać, ustąpić lub iakim innym sposobem przenieść, żądając zatem w pierwszym punkcie, aby ustanowiony Jeneralny Wikaryusz iako przeciwny Konstytucyi Królestwa oddalony był z miejsca tego i by Król iuż znowu wodze Rządu.“

„W drugim punkcie nastają, aby straż osoby Królewskiej *) powierzona była gwardyi narodowey **), iako najsilniejszey podporze Konstytucyi.“

„Trzeci punkt, zawiera przykre skargi i uzalania się na brak lub fałszywy sposób urzędzeń, przedsiębranych do obrony Ojczyzny, podczas, gdy (*Allemanno invidioso*) „nienawisny Niemiec“ zgromadza liczne woyska we Włoszech, co chwila zagrażające Kraiowi Neapolitańskiemu. „Coż czyniemy,“ wyraża tenże adres, „w tych okolicznościach? Pa-
„trzemy się obojętnie na niebezpieczeństwo „nie przedsiębiorąc stosownych środków. Dla „czego woysko mężnych nie stoi iuż na naszych granicy? Czemu iuż trzy miesiące w „nieczynności upłynęło? Dlaczego uwolnieni „od służby, spieszący pod chorągwie proźnią „i cierpią nędzę? Dla czego dwaj łotry do- „wodzą zakładami nowozaciągnych, źle się „z nimi obchodzą, morzą ich głodem i „pobudzą do zbiegostwa? Z iakich powo- „dów nie zwołano milicyi Prowincyynnych, „twierdz nieopatrzono w żywność i nie powie- „rzono dowodztwa mężom, którzy dali do- „wody narodowego sposobu myślenia? Cze- „mu nie założono obserwacyynego obozu osó- „bliwie w Apulii, która przy pierwszey spo- „sobności zagrożoną będzie wyładowaniem z „Tryestu? Czemu zbrojownie nasze nie „oddane są w dozór ludzkiem czynnym, któ- „rzyby, gdy nam zabraknie broni starali się ta- „kowie dostarczyć przez swoją działalność?“

W czwartym punkcie, zawiera adres ten skargi na niewdzięczność teraźniejszego Rządu dla Pepe i iego spólników, i kończy się żądaniem, aby wszyscy niewdzięczni byli dla swego dobroczyney Murata, który ich z niczego wyniosł oddaleni zostali z woyska. „Albo- „wiem (wyrażają) iezli wdzięczność potrzebną „jest dla każdego więc własność ta iest nieodzow- „ną dla człowieka wolnego. Ktoż nie iest z was „przekonany o zasługach Jenerała Porucznika

*) Która teraz powierzona iest gwardyi Królewskiej niezachwianey dotąd w wierności.

**) Iak niegdy straż nieszczęśliwego Ludwika XVI.

elmo Pepe położonych dla Oyczy-
 zny. A jednak zapominają tego męża i zo-
 stają go w nieczynności! Jeżeli jest po-
 między nami wojownik, któryby go prze-
 wyższał w talentach, to przecież nie ma niko-
 go, któryby go przechodził w gorliwości,
 miłości ku Oyczyźnie i w zapale do narodowo-
 ści, Świadczą góry Monteforte iak Pe-
 pe spieszył na czele wojska Konstytucyjne-
 go dla zatknięcia trzechkolorowey chorągwi,
 ogłoszenia Konstytucyi i udarzenia wolnością
 narodową. Naysamprzód oddalcie z nasze-
 go wojska tych, co urodzeni nikczemie,
 wyniesieni przez nieszczęsnego,
 cudzoziemca, potem wiarołomnie
 opuścili iego chorągwie.“

Punkt piąty obeymuje życzenia, aby z
 Doznanierów (policya słowa) zajmujących
 cały kraj, utworzone były korpusy do obrony
 kraiu.

Punkt szósty wyraża: „Wszystkie wię-
 zienia napełnione są skazanymi; pomiędzy
 tymi jest wielu, których nieszczęście dopro-
 wadziło do występku. Rzym na obronę
 swoiey Oyczyzny używał często niewolników
 a Sparta Ilotów obdarzając ich wolnością.
 Wybieracie z pomiędzy skazanych, takich,
 co nie stali się winnymi chańbiący zbrodni;
 utworzcie z nich korpus ochotników;
 powróćcie im na nowo życie, a wymiając tym
 sposobem ciężaru swoiey Oyczyźnie uczynicie
 ludzi tych dla siebie i Oyczyzny pożytecz-
 nymi!“

Siodmy punkt uskarża się na opieszale
 i niedokładne urządzenie gwardyi narodowey,
 do której wszyscy obywatele Państwa bez wy-
 jątku należeć powinni; a dla której pomysł-
 nych skutków osobliwie urzędnicy (*gli impie-
 gati*) nie zdają się mieć mocnego udziału, al-
 bowiem sądzą o nich, „iż, gdy idzie o płacę
 są zazwyczaj pierwszymi, gdy zas w potrze-
 bie o wsparcie Oyczyzny niestety są zawsze
 „ostaniemi!“ Z tąd to żądaniem jest, aby nad
 wszystkich, obowiązanymi zostali urzędnicy
 do oporządzenia przyzwoitego młodzieży kra-
 iu wezwaney pod chorągwie.

Osmi i ostatni punkt adresu obeymuje
 głównę skargę, zasadzającą się na tém: że
 kolory Węglarzów są zaniebane haniebnie,
 i nie zostały wyniesione do koloru narodowe-
 go: „Oywatele Deputowani!“ — wyrażają
 — „Jesteśmy wolnymi, lub iesteśmy ieszcze
 niewolnikami? Powiewiają chorągwie nasze
 na twierdzach? Piłki nasze mająż trzech
 kolorowe chorągwie? Iakież znaki zdobią

„naszych mężnych? Tym sposobem — pra-
 wie iak nic nieznaczy pamiątka dnia 6. Lipca,
 „i iesteśmy ieszcze pod despotyzmem. Ko-
 „ardy, chorągwie powinny być koloru na-
 „rodowego, koloru wolności, a nie koloru
 „niewolnictwa. Nie chieymy się uwodzić; w
 „postępowaniu tém naszym nieprzyjaciół,
 „znaydziemy zasadzkę przeciwko naszym Oy-
 „czyźnie. Podczas, gdy obcy odrodzenie na-
 „sze przypisują naszemu stronnictwu, Na-
 „rod okazuje to przeciwnie. Zaledwie cier-
 „piane są sążki stronnictwa na szczycie cho-
 „rągwi i piersiach mężnych, a wszędzie wi-
 „dadż znaki despotyzmu. — Z tąd niechay
 „zatknięta będzie w twierdzach trzech
 „kolorowa narodowa chorągiew, sztandar
 „Oyczysty niechay powiewa na murach i w
 „naszem wojsku. Nieprzyjacieli nasi drzeć be-
 „dą na widok tego herbu; poznaią oni znaki,
 „który nas iednoczy, hasło, na które cała po-
 „spieszy Oyczyzna; mężni poniesą życie swoje
 „za tym znakiem i tylko z życiem takowy
 „opuszczają.“

„Nasi żołnierze, przynajmniej sp-
 „dziwamy się tego (!!!) wystąpią i po-
 „każą się nieprzyjaciółom. Czyn ten iedy-
 „ny jest dostatecznym; groźna nasza po-
 „stawa, przestraszy naszych nieprzyjaciół. A-
 „toli potrzebą jest, aby wojsko nasze pobie-
 „rało regularnie żołd; każdy rzeknie się chę-
 „nie swoich własnych korzyści, aby tylko naj-
 „pierwcy zapłaceni byli obrońcy. Dla tak
 „piękney sprawy poniesiemy z chęcią wszystkie
 „ofiary.“

Cały ten adres kończy się tragicznemi na-
 pomnieniami Obywateli Deputowanych,
 których wzywają, aby otworzyli oczy i pełnili
 lepięy iak dotąd swoją powinność i nie ustra-
 szali się bynajmniej wielką liczbą przeciw-
 ników; kiedy 300 Spartanów w Therm-
 pylach — a 300 Fabiyczyków na brze-
 gach Cremony wstrzesli nieprzyjaciółmi,
 przedali drogo krew swoię.

Szwecyia i Norwegyia.

Sąd wyznaczony w sprawie Redaktora ga-
 zety *Nya Extra-Post* uznał tegoż winnym
 większością 7 przeciwko 2 głosów, przywo-
 dząc artykuł prawa o wolności prassy, według
 którego ma być wskazany na trzechmiesięcz-
 ne więzienie w twierdzy. Oskarżyciel publi-
 czny nie jest tym zadowolniony wyrokiem i
 chce odwołać się do Dworu. Sądzą, iż iaki-
 kolwiekby wypadł wyrok, Poseł Rossyyski
 wstawi się do Króla o złaskawienie wyroku dla
 Redaktora.